

Smokovec

Utajený klenot architektury v Tatrách

FOTO: JAKUB TUREK

Vysoké Tatry stále považuje mnoho Čechů za domovské velehory. Jsou tu spolu s Poláky a Maďary nejvítanějšími hosty. Není ovšem divu, protože se spolu s nimi podíleli na pozvednutí Horních Uher z bídy. Podařenou ukázkou mnohaleté internacionální spolupráce je městečko Smokovec na úpatí skalnatých velikánů. Udělejme si tedy mezi horskými túrami pár hodin času a podívejme se do něj podrobně.

Do Smokovce pojedeme stylově Tatranskou elektrickou železnici, která připomíná trochu zvětšenou a pohodlnější tramvaj. Železnička vyjíždí z Popradu, kde nás určitě zaujme netradiční a pro mnoho lidí nesmyslné architektonické řešení. Nástupiště totiž architekt postavil na most kolmo nad hlavní česko-slovenskou tratí z Chebu do Košic.

Tehdejší Košicko-bohumínská železnice, která byla její předchůdkyní, v roce 1871 odstartovala průmyslový a souběžně s ním i rekreační rozvoj podtatranské oblasti. Liptov najednou jako mávnutím proutku nebyl zapomenutým koncem světa, kde medvědi a lišky dávali dobrou noc, ale stal se jedním z průmyslových center celých Uher. Tehdy tady bylo všeho dost – železa, uhlí a dřeva.

Hotel Grand odpovídá svému jménu

Po pár desítkách minut přijíždíme na nádraží ve Smokovci, které ukazuje, že město není jen tak nějaká vesnice. Střídma a důstojná budova dává na odív, že tady se ctí tradice, ale zároveň se tu nemusí šetřit. Do hrázdného domu se ještě dnes vejde velká čekárna, restaurace, prodejna suvenýrů a byty drážních zaměstnanců.

Vyjdeme do svahu na hlavní třídu souběžnou se železnicí a stojíme tváří v tvář hotelu Grand. Své jméno nemá jen tak pro nic za nic. Velikost stavby ve stylu konce Rakouska-Uherska odpovídá názvu i poloze uprostřed města.

Vpravo od hotelu stojí nenápadná kaplička a dvě dřevěné budovy, v jedné je dnes muzeum zimních sportů. To jsou pamětníci doby, kdy Juraj Rainer využil místních pramenů, propagoval jejich léčivé účinky a v polovině 19. století přivedl Smokovec k rozkvětu. Jaký měl obchodní čich, svědčí i jeho kamenná chata, která se stala první tatranskou horskou ubytovnou.

Klimatické lázně

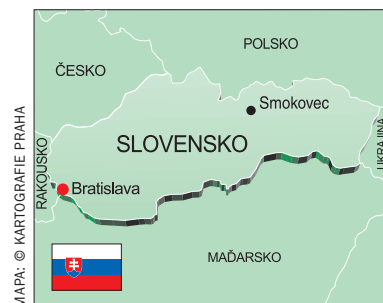
Vraťme se od kapličky dolů na hlavní silnici a jdeme po ní doleva do Nového Smokovce. Proti železniční zastávce zau-

JAK SE TAM DOSTAT

Nejjednodušší a nejpohodlnější cestování z Čech na střední Slovensko je lůžkovým vlakem. Do Popradu jezdí několik nočních expresů. Lůžkové vagóny jsou vybavené kupé po dvou postelích, povlečenými peřinami a umyvadlem. Lehátková kupé pojmu šest cestujících, každý dostane jednu deku, dvě prostěradla a polštář.

Z Moravy se dá jet i obyčejným ranním rychlíkem přes Žilinu nebo Bratislavu. Lze také vyzkoušet originální možnost cestovat tzv. autovlakem. Za tři až čtyři tisíce korun dopraví České dráhy z Prahy do Popradu a zpět jednoho cestujícího lůžkovým nebo lehátkovým vagónem a auto či motocykl na nákladním voze. Zbylá posádka vozu si musí koupit jízdenky. Vlaky odjíždějí z Hl. nádraží každý den ve 21.23 a pod Tatrami jsou druhý den v 6.31. Auto musí být přistavené min. hodinu před odjezdem. Vlak se vrací do Prahy v 7.08 hod.

Pokud jedete po vlastní ose, musíte mít slovenskou dálniční známku. Buď pojedete delší trasou přes Brno, Bratislavu a Trenčín většinou po dálnici, nebo se budete točit po beskydských silničkách přes Olomouc, Rožnov pod Radhoštěm a Žilinu. V Liptovských rovinách se však dálnici stejně nevyhnete. Pozor na úsek úzkých silnic okolo Váhu, projíždějí tudy stovky kamiónů.

MAPA © KARTOGRAFIE PRAHA